

Kirchliches Verordnungs-Blatt

für die
Savanter Diözese.

Inhalt: I. Constitutio de lege Franciscalium III. Ordinis saecularis. — II. Decretum S. Rit. Congreg. super persolutione Officiorum Votivorum. — III. Erlass betreffend die Sammlung des s. g. Peterspienniges. — IV. Diöcesan-Nachrichten.

I.

Constitutio de lege Franciscalium Tertii Ordinis saecularis.

Leo Episcopus, Servus Servorum Dei.

Ad perpetuam rei memoriam.

Misericors Dei Filius, qui, suavi iugo et levi onere hominibus imposito, omnium vitae et saluti consuluit, Ecclesiam a se conditam non potestatis solum sed etiam misericordiae suae reliquit haereditatem, ut parta per ipsum beneficia ad omnes saeculorum aetates eodem semper caritatis tenore propagarentur. Propterea quemadmodum in iis, quae Iesus Christus in omni vita vel gessit vel praecepit, mitis illa sapientia et invictae magnitudo benignitatis eluxit, sic pariter in singulis christianae reipublicae institutis mira quaedam eminet indulgentia et lenitas, ut plane vel in hac ipsa re similitudinem Dei, qui caritas est,¹⁾ gerere Ecclesia videatur. Illud est autem munus pietatis huius maternae maxime proprium, accommodare sapienter leges, quoad fieri potest, ad tempora, ad mores, et in praecipiendo exigendoque summa semper aequitate uti. Atque huiusmodi consuetudine caritatis simul et sapientiae efficitur, ut immutabilitatem doctrinae absolutam et sempiternam cum prudenti disciplinae varietate Ecclesia coniungat.

Hac Nos ratione animum et mentem nostram in gerendo Pontificatu conformantes, officii Nostri ducimus eo, quo aequum est iudicio aestimare naturam temporum, et omnia circumspicere, ne quem difficultas deterreat ab utilium exercitatione virtutum. Et nunc quidem perpendere ad hanc normam placuit sodalitatem Franciscalium Ordinis Tertii, qui saecularis dicitur, diligenterque statuere, num leges eius modice temperari ob mutata tempora oporteret.

Praeclarum istud Francisci patris institutum vehementer pietati christianorum commendavimus per litteras Encyclicas Auspicato, quas die XVII. Septembris anno superiore dedimus. Dedimus autem hac voluntate atque hoc unice proposito, ut quanto plures possent, ad sanctitatis christianae laudem invitatione Nostra tempestive revocarentur. Origo quippe est maxima et malorum quae premunt, et periculorum quae metuuntur, neglecta christiana virtus: alteris vero mederi, atque altera deprecari non alia homines ratione possunt, quam maturando privatim et publice ad Iesum Christum reditu, qui salvare in perpetuum potest accedentes per semetipsum ad Deum²⁾. Iamvero in curandis Iesu Christi praeceptis instituta Franciscalia tota sunt posita: neque enim quicquam spectavit aliud auctor sanctissimus, quam ut in iis, velut in quadam palaestra, diligentius vita christiana exerceretur. Perfecto Ordines Franciscales duo priores, magnarum virtutum informati disciplinis, perfectius quiddam diviniusque persequuntur; sed paucorum sunt, nempe eorum quibus Dei munere concessum est ad evangelicorum consiliorum sanctitatem singulari quadam alacritate contendere.

¹⁾ I. Ioan. IV, 16.

²⁾ Hebr. VII, 25.

Verum Tertius Ordo natus aptus est multitudini: et quantum possit ad mores iustos, integros, religiosos superiorum temporum monumenta et res ipsa declarat.

Auctori autem et adiutori bonorum consiliorum Deo acceptum referre debemus, quod illis cohortationibus Nostris clausae aures populi christiani non fuerunt. Imo vero plurimis ex locis perfertur excitata erga Franciscum Assisiensem pietas, auctusque passim numerus sodalitates Tertii Ordinis expetentium. Quapropter velut incitamenta currentibus praebituri, illuc decrevimus cogitationem intendere, unde impediri aut retardari aliquatenus posse animorum salutaris iste cursus videbatur. Et primum quidem perspeximus, Regulam Tertii Ordinis, quam Nicolaus IV. Decessor Noster probavit confirmavitque Constitutione Apostolica Supra Montem die XVIII. Augusti MCCLXXXIX, non omnino iis, quibus nunc vivitur, temporibus atque moribus respondere. Hinc cum expleri suscepta officia sine molestia et labore nimio non possint, pleraque legum capita condonare sodalium precibus hactenus necesse fuit: quod quidem sine disciplinae communis detrimento fieri non posse, facile intelligitur.

Deinde alia quoque in eadem sodalitate erat caussa, quae Nostras sibi curas vindicaret. Nimirum Romani Pontifices Decessores Nostri Tertium Ordinem iam inde a natali suo summa benevolentia complexi, Indulgentias complures et satis amplas in expiationem admissorum sodalibus concessere. Quarum ratio effecta est annorum decursu perplexior: atque illud in contentionem saepe veniebat, num de pontificali indulgentia certis in caussis constaret, et quo tempore, quoque genere eadem uti fas esset. Certe desiderata non est Apostolicae Sedis hac in re providentia: ac nominatim Benedictus XIV. P. M. Constitutione Ad Romanum Pontificem die XV. Martii anno MDCCLI tollendas priores dubitationes curavit: non paucas tamen, ut fere fit, denuo attulit dies.

Quamobrem huiusmodi incommodorum cogitatione adducti, ex sacro Consilio Indulgentiis sacrisque reliquiis tuendis praeposito aliquod S. E. R. Cardinales destinavimus, qui leges Tertiariorum pristinas cum cura recognoscere; item Indulgentias et privilegia omnia in commentarium relata examinarent: adhibitoque intelligenti iudicio, hac de re ad Nos referrent, quid retinendum quidve novandum pro temporum conditione censuissent. Transacto, uti imperatum erat, negotio, ii quidem Nobis auctores fuerunt leges veteres flecti atque accommodari ad has recentes vivendi consuetudines oportere, cum quorundam capitum immutatione nonnulla. De indulgentiis vero, ne qui relinquatur haesitandi locus, prohibendique caussa periculi, ne quid non iure fiat, arbitrati sunt, Nos ad exemplum Benedicti XIV. sapienter utiliterque facturos, si revocatis abrogatisque Indulgentiis omnibus, quae hactenus valuerant, alias quasdam ex integro eidem sodalitati decreverimus.

Ergo quod bonum felixque sit, Dei gloriam amplifiet, et pietatis virtutumque caeterarum studia magis accendat, Nos his Litteris auctoritate Nostra apostolica Legem Franciscalium Ordinis Tertii, qui saecularis dicitur, eo modo quo infra descripta est, novamus et sancimus. Quo tamen facto nihil demptum de ipsa Ordinis natura putetur; quam omnino volumus immutatam atque integram permanere. Praeterea poenarum remissionibus, seu Indulgentiis, privilegiisque, quae infra in indice recensentur, eosdem sodales uti posse volumus et iubemus, sublatis penitus Indulgentiis privilegiisque universis, quae eidem sodalitati haec Apostolica Sedes quocumque vel tempore, vel nomine, vel forma ante hanc diem concesserat.

Lex Sodalium Franciscalium Tertii Ordinis qui saecularis dicitur.

CAP. I. De Cooptatione, Tirocinio, Professione.

§. I. Ne quos cooptari liceat, nisi maiores quatuordecim annorum, eosque bene moratos, retinentes concordiae, atque in primis sanctitate professionis catholicae probatos, spectatoque erga Ecclesiam Romanam Sedemque Apostolicam obsequio.

§. II. Nuptae, nisi sciente et consentiente viro, ne cooptentur, extra quam si secus videatur faciendum, auctore sacerdote conscientiae ipsarum iudice.

§. III. Adlecti in sodalitatem scapulare parvum unaque cingulum de more gerant: ni gesserint, statis privilegiis iuribusque careant.

§. IV. Qui quaeve Tertium Ordinem inierint, unum ipsum annum tirocinio exigant: mox, ordinem rite professi, servaturos sese iura Dei, obedientes Ecclesiae dicto futuros; si quid in iis, quae professi sunt, deliquerint, satis facturos singuli spondeant.

CAP. II. De disciplina vivendi.

§. I. Sodales Tertii Ordinis in omni cultu habituque, sumptuosiore elegantia posthabita, teneant eam, quae singulos deceat, mediocritatis regulam.

§. II. Choreis ludisve scenicis procacioribus, item comessionibus perquam caute abstineant.

§. III. Pastu atque potu utantur frugaliter: neve ante vel accumbant vel assurgant de mensa, quam invocato pie grateque Deo.

§. IV. Ieiunium Mariae Virgini Immacolatae, item Francisco Patri, pridie sacra solemnia, singuli servant: admodum laudabiles, si qui praeterea vel ieiunium in sextas, vel abstinentiam carni in quartas quasque ferias servarint, disciplina veteri Tertiariorum.

§. V. Admissa rite expianto per menses singulos: item ad divinum epulum accedant per menses singulos.

§. VI. Tertiariorum ex ordine Clericorum, quod Psalmis quotidie dant operam, nihil praeterea hoc nomine debere placet. Laici, qui nec canonicas, neu Mariales preces, vulgo Officium parvum B. M. V., persolvunt, precationem Dominicam cum Salutatione Angelica et Gloria Patri adhibeant duodecies in dies singulos, excepto si per valetudinem non liceat.

§. VII. Quibus est testamenti factio, ii suo quisque tempore de re sua testentur.

§. VIII. In familiari vita studeant ceteros exemplo antecedere: pietatis artes, resque optimas provehere. Libros vel diaria, unde perniciis virtuti metuatur, domum suam inferri, ab iisque, qui in ipsorum potestate sint, legi ne sinant.

§. IX. Caritatem benevolam et inter se et ad alienos sedulo tueantur. Componendas, sicubi possunt, discordias curent.

§. X. Iusiurandum ne iurent unquam, nisi necessario. Turpia dictu, scurriles iocos fando fugiant. Excutiant sese vesperi, num tale quidquam temere fecerint: si fecerint, errorem poenitendo corrigant.

§. XI. Rei divinae, qui commode possunt, quotidie intersint. Ad coetus menstruos, quos Praefectus indixerit, conveniant.

§. XII. Conferant in commune pro facultate quisque sua nonnihil, unde vel tenuiores e sodalium numero, praesertim affecta veletudine, sublevantur, vel divini cultus dignitati consulatur.

§. XIII. Ad sodalem aegrotantem Praefecti vel adeant ipsi, vel mittant, qui caritatis officia expleat. Idem, in morbo ancipiti, moneant, suadeant, ut quae ad expiandum animi pertinent, aegrotus tempestive curet.

§. XIV. Ad exequias sodalis demortui sodales municipes hospitesve conveniant, simulque Mariales preces instituto Dominici Patris, id est Rosarium, tertiam partem ad caeleste demortui solatium adhibeant. Item sacerdotes inter rem divinam, laici, si poterunt, sumpta Eucharistia, pacem fratri defuncto sempiternam pii volentes adprecentur.

CAP. III. De officiis, de visitatione, deque ipsa lege.

§. I Officia, advocatis ad conventum sodalibus, deferantur. Eadem triennalia sunt Oblata ne qui sine causa iusta recuset, ceu oscitanter gerat.

§. II. Curator, qui Visitator audit, diligenter quaerat, satisne salvae leges. Eius rei ergo, sodalitorum sedes in singulos annos, eoque crebrius, si res postulaverit, pro potestate circumeat, coetumque habeat, Praefectis sodalibusque universis adesse iussis. Si quem Visitator ad officium monendo iubendo revocarit, sive quid, salutaris poenae nomine, in quemquam decreverit, hic modeste accipiat, idemque luere ne abnuat.

§. III. Visitatores ex Primo Franciscalum Ordine, vel ex Ordine Tertio Regulari legantur, quos Custodes seu Guardiani, si id rogati fuerint, designabunt. Visitatoris munere laicis viris interdictum esto.

§. IV. Sodales nec obedientes et noxii iterum et tertium admoneantur officii sui; ni pareant, excedere Ordine iubeantur.

§. V. In his legibus, si qui forte quid deliquerint, hoc se nomine culpam suscepturos nullam sciant, exceptis iis, quae iure divino Ecclesiae legibus alioqui praecipuntur.

§. VI. Si quae huius capita legis quemquam servare causa gravis et iusta prohibeat, eum ex ea parte lege solvi, eademve capita commutari prudenter liceat. Cuius rei Praefectis ordinariis Franciscalum et Primi Ordinis et Tertii, item Visitoribus supra dictis facultas potestasque sit.

Index Indulgentiarum et privilegiorum.

CAP. I. De Indulgentiis plenariis.

Tertiariis ex utroque sexu singulis, qui admissorum confessione ritu christiano expiat sacram Eucharistiam sumpserint. Indulgentiam plenariam consequendi ius sit, diebus et causis quae infra scriptae sunt:

I. Die aditali:

II. Quo die singuli Ordinem primitus profitentur:

III. Quo die ad concionem menstruam seu Conferentiam conveniunt, si modo templum aliquod publicumve sacrarium pietatis causa adierint, remque christianam Deo de more commendaverint:

IV. Die IV. Octobris, natali Francisci Patris legiferi: die XII Augusti natali Clarae Virginis legiferae: die II. Augusti, festo Mariae Angelorum reginae ob Basilicam eius dedicatam: item quo die solemnia anniversaria aguntur Sancti caelitis, in cuius templo sedes est sodalitiis constituta, si modo ipsum templum pietatis causa celebraverint, remque christianam Deo de more commendaverint:

V. Semel per menses singulos, quo die cuique placuerit, si modo templum aliquod publicumve sacrarium pietatis causa adierint, et aliquandiu ad mentem Pontificis maximi obsecrando perstiterint;

VI. Quoties, potioris vitae studio, per octo dies continuos statis animi meditationibus operam daturi secesserint:

VII. Item morituris, si sanctum salutare nomen Iesu aut voce, aut, si loqui posse desiderint, voluntate imploraverint. Idem eodem iure fruuntur, si nec compotes sacra Confessione atque Eucharistia, animi dolore culpas expiaverint.

VIII. Bis in anno Benedictione summi Pontificis nomine accepturis, si ad mentem ipsius Pontificis Deo aliquandiu supplicaverint: itemque, hac ipsa supplicandi lege, accepturis quam appellant Absolutionem, hoc est Benedictionem, per hos dies qui infra scripti sunt: I. Natali Domini Nostri Iesu Christi: II. die solemni Paschatis Resurrectionis: III. die solemni Pentecostes: IV. in festo Sanctissimi Cordis Iesu: V. item Immaculatae Conceptionis B. Mariae Virginis: VI. Iosephi sponsi eius die XIX. Martii: VII. Impressionis SS. Stigmatum Francisci Patris die XVII. Septembris: VIII. Ludovici regis Galliarum, Patroni caelestis salutaris sodalium ex Tertio Ordine die XXV. Augusti: IX, Elisabeth Hungaricae die XIX. Novembris.

IX. Item semel in mense, si qui Pater, Ave et Gloria Patri quinquies pro incolunitate rei christianae, semel ad mentem Pontificis maximi recitaverint, ii iure omni ad expiandas animi labes fruuntur, quo fruuntur et qui stativa in Urbe supplicia obeunt, et qui Portiunculam, Hierosolymitana loca sanctissima, aedem Iacobi Apostoli Compostellensem, religionis caussa, celebrant.

X. Quibus diebus stativae supplicationes in Missali Romano designantur, si templum sacrariumve, in quo sedes est sodalitiis constituta, adierint, remque christianam Deo de more commendaverint, in eodem templo sacrariove per eos ipsos dies amplissimo iure fruuntur, quo in Urbe cives hospitesve fruuntur.

CAP. II. De Indulgentiis partialibus.

I. Tertiariis ex utroque sexu singulis, si templum sacrariumve, in quo est sedes sodalitiis constituta, celebraverint, Deoque pro rei christianae incolunitate supplicaverint, quo die sacra Stigmata Francisco Patri divinitus impressa sunt, item festo sanctorum Ludovici regis, Elisabeth reginae Lusitaniae, Elisabeth Hungaricae, Margaritae Cortonensis, itemque aliis duodecim diebus, quos singuli maluerint et Praefectus Ordinis probarit, ea supplicatio septenis septiesque quadragenae satisfactionis instar sit.

II. Quoties Missae aliisve divinis officiis, vel sodalium conventibus publicis privatisve interfuerint: inopes hospitio acceperint: dissidia composuerint, componendave curarint: in pompam rite ductam prodierint: Sacramentum Augustum, cum circumfertur, vel comitati sint, vel, si comitari nequiverint, ad campani aeris signum precationem Dominicam cum Salutatione Angelica semel recitaverint: quinquies precationem et salutationem eandem recitaverint rei christianae, vel animabus sodalium defunctorum Deo commendandis: hominem mortuum extulerint: devium quemquam ad officium reduxerint: Dei praeceptis ceterisque ad salutem necessariis quempiam erudierint: aut aliud quippiam ex hoc genere caritatis egerint, toties singulis eorum, harum rerum singularum caussa, tercentos de poenaliis dierum numero expungere liceat.

Tertiariis, si malint, omnibus et singulis indulgentiis supra dictis, sive plenariis sive partialibus, labes poenasque defunctorum expiare liceat.

CAP. III. De privilegiis.

I. Sacerdotibus ex ordine Tertiariorum ad quodlibet altare facientibus, tribus ex qualibet hebdomade diebus, perlitare fas sit, modo ne similem perlitandi facultatem in alium diem impetnaverint.

II. Qui sacrum fecerit animabus sodalium defunctorum expiandis, is ubicumque veniae defuncto impetrandae perlitato.

Atque haec omnia et singula, uti supra decreta sunt, ita firma, stabilia, rata in perpetuum esse volumus: non obstantibus Constitutionibus, Litteris Apostolicis, statutis, consuetudinibus, privilegiis, aliisque Nostris et Cancellariae Apostolicae regulis, et contrariis quibuscumque. Nulli ergo hominum liceat has Litteras Nostras ullo modo, ullave ex parte violare. Si quis autem adversus eas tale quicquam ausit, indignationem omnipotentis Dei, et beatorum Petri et Pauli Apostolorum Eius se noverit incursum.

Datum Romae apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae Millesimo octingentesimo octogesimo tertio, III. Kalendas Iunias, Pontificatus Nostri Anno Sexto.

II.

DECRETUM

URBIS ET ORBIS

Per Apostolicas Litteras in forma Brevis die 28 Iulii superiore anno editas Sanctissimus Dominus Noster LEO PAPA XIII, sententiam confirmans specialis Sacrorum Rituum Congregationis a se constitutae, cum aliquod Sanctorum atque etiam Beatorum Officia Kalendario universalis Ecclesiae, nec non Kalendario particulari Urbis addidisset; *quo in utroque Kalendario habeantur sedes liberae ad nova officia introducenda*, Rubricam generalem Breviarii Romani Tit. X de Translatione Festorum immutandam praecepit, demtis videlicet translationibus Festorum Duplicium minorum (exceptis illis Sanctorum Ecclesiae Doctorum), et Festorum Semiduplicium. Itaque specialis ipsa Congregatio diebus 23 Iunii et 2 Iulii vertentis anni iterum coadunata est ad perficiendam, iuxta praefatam normam, textus Rubricarum correctionem Nutu autem eiusdem Sanctissimi Domini Nostri, nonnulla insuper perpendere debuit immutatae Rubricae consecraria, quae novam aliquam opportunam dispositionem prorsus requirere censebantur. Compertum quippe est, coarctata translationum serie, superesse quidem, iuxta novae editae legis finem, sedes quam plures omnino liberas ad nova officia in Kalendariis introducenda; interim tamen haud leviter inde augeri onus Officiorum Ferialium; quod imminuto hodie Cleri numero, auctisque aliis eius oneribus, minime convenire existimatur. Quemadmodum praeterea nuper Sanctitas Sua, ad evitandum ne Officia Sanctorum Benedicti Abbatis, Domini et Francisci Confessorum, vigore immutatae Rubricae, saepe ad simplicem ritum reduci aut penitus omitti debeant, illa, attenta etiam tantorum Fundatorum praestantia, ad ritum Duplicis maioris elevavit; ita pariter censetur providendum quoad Festa Commemorationis Sancti Pauli Apostoli, et Sanctorum Angelorum Custodum; perpensa peculiari utriusque Officii qualitate, nec non specialibus Rubricarum privilegiis, quibus ea hactenus gavisae sunt. Tandem animadvertere, hac oblata occasione, licuit, Commemorationem de Octava Sanctorum Apostolorum Petri et Pauli impediri Festo Pretiosissimi Sanguinis Domini Nostri Iesu Christi ritus duplicis secundae classis, ac Festo Visitationis Beatae Mariae Virginis ad eundem ritum recenter elevato. Quod aegre ferendum Romae iure merito putatur, quam beatissimi Apostolorum Principes supra omnes mundi civitates tantopere nobilitaverunt, constituto ibi catholicae unitatis centro, supremoque et indefectibili veritatis magisterio.

Sacra igitur specialis Congregatio, hisce omnibus maturo examine perpensis, de singulis, si Sanctissimo Domino Nostro placuerit, ita decrevit:

I. Detur Indultum Generale tam Capitulis et Ecclesiasticorum Communitatibus quibuscumque, quam singulis de utroque Clero, persolvendi Officia Votiva per annum loco Officiorum Ferialium, praeterquam in Feriis, Quarta Cinerum, totius tempore Passionis, ac Sacri Adventus a die 17 ad 24 Decembris inclusive: quoad choralem quidem recitationem, de consensu Capituli seu Communitatis ab Ordinario semel pro semper adprobando; quoad privatam vero recitationem, ad libitum singulorum de Clero. Officia autem huiusmodi Votiva per annum, Missis Votivis in Missali Romano positis fere respondentia, haec pro singulis hebdomadae diebus adsignantur, nimirum: pro Feria II de Angelis, Feria III de Sanctis Apostolis (Romae vero de Ss. Petro et Paulo), Feria IV de S. Ioseph Sponso Beatae Mariae Virginis, Catholicae Ecclesiae Patrono, Feria V de Sanctissimo Eucharistiae Sacramento, Feria VI de Passione Domini Nostri Iesu Christi, Sabbatho de Immaculata Beatae Mariae Virginis Conceptione. Officia ipsa a Sacrorum Rituum Congregatione adprobanda erunt atque edenda. Firmis remanentibus aliis Votivorum Officiorum Indultis quibuscumque iam concessis:

II. Festa Commemorationis S. Pauli Apostoli die 30 Iunii, et Ss. Angelorum Custodum die 2 Octobris, ad ritum Duplicis minoris eleventur pro universa Ecclesia:

III. De festo Ss. Apostolorum Petri et Pauli, die 29 Iunii, Romae agatur Commemoratio singulis Octavae diebus, quocumque Festo occurrente.

Facta autem de praemissis per infrascriptum Secretarium Sanctissimo Domino Nostro LEONI PAPAE XIII fideli relatione, Sanctitas Sua hoc Sacrae ipsius Congregationis Decretum, indulgendo singula in eo contenta, in omnibus adprobavit et confirmavit, atque evulgari iussit. Die 5 eiusdem mensis Iulii et anni 1883.

D. CARDINALIS BATOLINIUS S. R. C. PRAEFECTUS.

L. † S.

LAURENTIUS SALVATI S. R. C. *Secretarius.*

III.

Die noch immer fortbauenden finanziellen Bedrängnisse des hl. Vaters legen es den Katholiken auf, in der Bereitwilligkeit zur Erleichterung derselben nicht nachzulassen.

Unter Bezug auf die Ordinariats Currende ddo, 26. Juli 1880, mit welcher die alljährlichen dreimaligen Sammlungen für den hl. Vater angeordnet wurden, wird anmit wieder zur genauesten Darnachachtung sämtlichen Pfarr- (Kuratial-) Aemtern aufgetragen, ausnahmslos an den bestimmten drei Tagen, nämlich: am Sonntage nach dem 20. Februar, am Feste der hl. Apostel Petrus und Paulus und am Sonntage nach dem Feste des hl. Erzengels Michael durch Veranstaltung eines Opferganges es den Pfarrangehörigen zu ermöglichen, ihre ganz freiwilligen Gaben zu oben erwähntem edlen Zwecke darzubringen.

Dies hat, wie bemerkt, ausnahmslos in jeder Pfarr- oder Kuratie-Kirche zu geschehen und darf auch für den Fall in der Zukunft nicht unterbleiben, wenn etwa in einer oder der anderen Kirche bei dem letzt stattgefundenen Opfergange gar nichts eingieng, was aber wohl kaum irgendwo geschehen wird.

Sei die Gabe auch noch so gering, so ist sie doch auch ein Zeichen katholischer Gesinnung und Ergebenheit für das Oberhaupt der Kirche.

Das hochwürdige sb. Dekanamt wird beauftragt, von jedem Pfarr- (Kuratial-) Amte des Dekanates in kürzester Frist nach jedem der drei Sammlungstage den Bericht über den eingegangenen Peters-Pfennig sammt dem bezüglichen Betrage einzusenden.

Wo nichts eingegangen wäre, dort hat das betreffende Pfarr- (Kuratial-) Amt den negativen Bericht zu erstatten.

Das Ordinariat erwartet mit Zuversicht, daß die Berichte nirgends unterbleiben.

IV.

Diözesan-Nachrichten.

Ernannt wurden: Der hochwürdige Herr Domkapitular Ignaz Orožen zum Direktor der F. B. Lav. Ordinariats Kanzlei, und Titl. Herr Thomas Rožanc, F. B. geistl. Rath, Dechant und Vorstadtpfarrer zu St. Magdalena in Marburg zum F. B. Lav. Konsistorialrath.

Institirt wurden, a) als Pfarrer die Herrn: Johann Cv. Simonič zu Trofin, Lorenz Vošnak zu St. Georgen b. Reich., Blasius Trunk zu Schleinitz b. M., Matthäus Novak in Hörberg und Michael Rakoše in Fautsch; b) als Kurat: Herr Josef Kunej zu Ober-Poniff.

Als Provisoren wurden bestellt die Herrn: Franz Smrečnik als Mitprovisor von Ober-Poniff, Valentin Selič als Mitprovisor von St. Osvald i. D., Franz Arnuš zu Fautsch, Franz Škorjanc zu Riel, Martin Gabore in Trennenberg, Franz Slavič in Sobot, Franz Jan in Pevorje, Augustin Heel in Süssenheim und Mathias Šinko als Mitprovisor von Unter-St. Kunigund.

Angestellt wurden wieder als Kaplan die Herrn Provisoren: Aud. Podhostnik zu St. Georgen b. Reicheneck, Mathias Fideršek zu Schleinitz b. M., Franz Arnuš zu St. Lorenzen b. Wisel und Anton Askore zu St. Marein; dann der Quiescentpriester Herr Georg Čurin zu hl. Kreuz b. L.

Uebersetzt wurden die Herrn Kapläne: Ferdinand Šoštarič nach Luttenberg, Josef Muha nach St. Martin b. W. G., Franz Irgl nach St. Peter b. Radf., Georg Purgaj nach Prihova, Alois Vojsk nach St. Margarethen b. P., Franz Nachtigal nach Hörberg, Josef Dekortl nach hl. Kreuz b. S., Johann Pajtler nach Witschein und von dort nach St. Lorenzen i. d. W., Lorenz Kramberger d. j. nach Reichenburg, Joh. Wolf nach Leutsch, Valentin Krajnc nach Schilttern, Georg Vtičar nach Saldenhofen und Joh. Stajko nach Großsonntag.

Neu angestellt wurden als Kapläne die Herren: Martin Gabere in Trennenberg (jetzt dort Provisor), Adam Grušovnik in Reifnitz, Jakob Gribernit in St. Georgen b. R., Hezič Josef in Posterau, Franz Klepač in St. Gema, Blasius Kukovič in Weitenstein, Josef Majcen in Riez, Jakob Marzidovšek in Leskovec, Rudolf Raktelj in Mahrenberg, Franz Salomon in Köttsch, Josef Zidanšek in Windischfeistritz und Johann Žnidarič in Witschein.

Unbesetzt ist geblieben die Kaplanei St. Ruprecht b. T.

Gestorben sind die Herren: Franz Pirkovič, Kurat zu Ober-Ponitz, am 22. Juni; Josef Zadavec, Kurat zu St. Oswald, am 16. Juli; Stefan Vodušek, pens. Pfarrer von St. Peter i. S., am 4. Sept.; Joh. Einsiedler, Pfarrer zu Trennenberg, am 22. Sept.; der Hochw. Herr Peter Adam Pichler, Dompropst in Klagenfurt, Lav. Konsistorialrath, am 25. Okt.; und Johann Ozmeč, pens. Pfarrer von Schilttern, am 29. Oktober. R. i. p.!

J. B. Saverter Ordinariat zu Marburg,

am 24. Oktober 1883.

Jakob Maximilian,

Fürstbischof.